

Även de döda har ett namn

En filmhandledning från Skolbio Göteborg

Henry Ascher med en bild av sig själv i yngre upplaga.

Rek för åk 9 – gymnasiet

Även de döda har ett namn – Henrys resa från Vietnam till Gaza är ett porträtt av den judiske barnläkaren Henry Ascher, som förlorade stora delar av sin släkt i Förintelsen under andra världskriget. Han engagerar sig för barn i krig på flera sätt, bland annat genom den svenska föreningen Ship to Gaza. Den ingår i den internationella Frihetsflottan som vill bryta Israels blockad av den palestinska Gazaremsan och dessutom föra in förnödenheter till området, som mediciner, sjukvårdsutrustning, vattenrenare och leksaker.

Vi följer Henry Ascher under en resa till Aten sommaren 2011 då han ska vara med på Ship to Gazas båt mot Gaza. Men de grekiska myndigheterna vägrar ge båten tillstånd att lämna hamnen.

Året innan, 2010, attackerade israeliska soldater en turkisk båt på väg mot Gaza och dödade nio personer. Genom att visa foton på de döda och nämna dem vid namn vill filmen synliggöra några av offren för den långa och svårlösta konflikten mellan Israel och Palestina.

Handlingsbeskrivning:

Filmen börjar med att berätta om den israeliska militärens attack den 31 maj 2010 mot det turkiska fartyget Mavi Marmara, då nio personer dödades. Skeppet var på väg mot det palestinska området Gazaremsan som en del av Frihetsflottan, där svenska Ship to Gaza också ingår.

Regissören Bo Hanning säger att det är först när de döda får ett namn som de blir människor, "som du och jag", och så räknar han upp de nio dödas namn: Fahri Yaldiz, Furkan Dogan, Ibrahim Bilgen, Ali Haydar Bengi, Cevdet Kiliclar, Cengiz Songür, Cengiz Akyüz, Cetin Topcuoglu och Necdet Yildirim.

Därpå möter vi filmens huvudperson, barnläkaren Henry Ascher, när han arbetar på sin klinik i Göteborg. Han träffar en pojke som har kommit till Sverige som flykting och som berättar om sömnproblem och självmordstankar. Henry Ascher säger att han uppfattar det som en barnläkares roll att peka på barns utsatthet i krig och konflikter. Det är svårt att möta dem som patienter och inte samtidigt arbeta för att synliggöra dem, tycker Henry Ascher. Han anser att han behöver göra båda delarna, det är därför han engagerar sig i Ship to Gaza.

Regissören Bo Hanning berättar att Israel förbjuder import av medicin och sjukvårdsutrustning till Gaza. Det var den blockaden som Frihetsflottan försökte bryta 2010. Nu ska Ship to Gaza göra ett nytt försök att segla till Gaza och Henry Ascher tänker delta även denna gång, liksom han gjorde 2010.

Han pratar med sina barn Hannah och Aron om hur de kände då och om hur de känner nu inför att han vill resa igen. Därpå flyger han till Aten och möter de andra svenskarna som ska resa med Ship to Gazas båt, bland andra författaren Henning Mankell. Planen är

att Frihetsflottans fartyg ska samlas på Medelhavet för att tillsammans gå mot Gaza.

Medan Henry Ascher befinner sig i Aten pågår stora demonstrationer där i samband med landets ekonomiska kris. Han går dit och hamnar i en tårgasattack. En annan av de svenska deltagarna, Dror Feiler som även han har judisk bakgrund, möter sin mamma på flygplatsen i Aten för att de ska kunna resa med båten tillsammans. Dror var tidigare fallskärmsjägare i israeliska armén och bor nu i Sverige. Mamma bor i Israel och är 88 år gammal. Besättningen på den svenska båten berättar att den grekiska hamnpolisen är sträng. Minsta detalj som inte är tiptop måste åtgärdas, annars kommer båten inte att få tillstånd att lämna hamnen. Vid en presskonferens talar Dror Feiler och säger att det enligt hans mening finns två slags judar med två olika inställningar till Förintelsen under andra världskriget. En sort som säger: på grund av våra erfarenheter måste vi förhindra att detta händer oss igen. Och en sort som säger att på grund av våra erfarenheter måste vi förhindra att detta händer *någon* igen. Henry Aschers egen släkt blev hårt drabbad av Förintelsen. Hans pappa kom till Sverige som flykting 1939. Familjen drev en butik i Wieselburg, en liten stad i Österrike, men Henry Aschers farmor och farfar blev fråntagna butiken och senare skickade till ett judiskt ghetto. Hela slakten utom en kusin till hans pappa mördades i koncentrationsläger. Pappan försökte få inresetillstånd till Sverige för sina föräldrar och sin syster men misslyckades. När Henry Ascher berättar sin familjehistoria visar filmen svartvita arkivbilder från nazisternas koncentrationsläger.

Den svenska båten Juliano med fem av deltagarna i Ship to Gazas aktion 2011: Maria-Pia Boëthius, Henry Ascher, Jabar Amin, Dror Feiler och Mattias Gardell.

Henry Ascher blev politiskt aktiv som ung när han upprördes över USA:s deltagande i Vietnamkriget 1964–1975. Filmen följer med honom på en resa till viktiga krigsskådeplatser i Vietnam och visar arkivbilder från kriget. Han arbetar numera som forskningshandledare för barnläkare i Vietnams huvudstad Hanoi. Filmen visar ett hembesök hos en man vars son blivit funktionshindrad på grund av det kemiska stridsmedlet Agent Orange som USA använde under kriget. Sonen ligger apatisk på en säng. Det är en sorglig scen med musik som förstärker stämningen.

I Aten där dagarna går i väntan på avfärd mot Gaza åter Henry Ascher lunch med Hedy Epstein, 86 år, som är en av Frihetsflottans amerikanska deltagare. Hon berättar hur hon 1939 som 14-åring kom till England med en så kallad Kindertransport, som hjälpte judiska barn att fly undan kriget.

Vid invigningen av en nybyggd moské i Henry Aschers hemstad Göteborg görs en manifestation för mångfald och tolerans, som en markering mot de nynazister som samtidigt demonstrerar mot moskébygget. Henry Ascher är en av talarna. Han säger: "Med oss, i våra led, finns idag också mina döda släktingar. De jag aldrig fick lära känna. De sex miljoner judar, de en miljon romer och resande, de fackföreningsledare, socialdemokrater och kommunister, de handikappade och utvecklingsstörda. Alla de som dödades i koncentrationslägren finns med oss idag. De ropar till oss: Den som inte lär av historien, tvingas genomlida den igen. Aldrig mer!"

Henry Ascher berättar i filmen att det tog lång tid för honom med sin judiska bakgrund att komma fram till sitt ställningstagande för det palestinska folket. Han säger att han har respekt för de som befinner sig i den processen.

Filmen återvänder till Aten där Ship to Gaza har lyckats samla in pengar för att reparera sin båt som har utsatts för sabotage. På grund av Israels påtryckningar stoppas alla Frihetsflottans båtar från att lämna Aten. Bara ett franskt fartyg, som väntat ute

på Medelhavet, kan segla mot Gaza. Det stoppas på internationellt vatten av israeliska marinsoldater. I slutet av filmen beskriver Henry Ascher hur långt bort en lösning på Israel-Palestina-konflikten känns. Men också att han tänker på hur snabbt vändpunkten i Vietnamkriget kom när den väl kom.

I filmens epilög från 2014 syns bilder från Israels invasion av Gaza 2014. De visar ruiner och döda och gråtande människor. Regissören Bo Harringer säger i voice over att 513 barn dödades. "De har också ett namn", säger han och räknar upp deras förnamn.

Att engagera sig politiskt

Henry Ascher (f 1953) är filmens huvudperson. Den handlar om hans livs historia och varför och på vilket sätt han engagerar sig politiskt. Det är den "resan" som filmens underrubrik syftar på: "Henrys resa från Vietnam till Gaza". Hans engagemang kan ses som kontroversiellt eftersom han själv är jude men tar ställning för den palestinska befolkningen.

I filmen berättar Henry Ascher om hur hans pappas familj dog i nazisternas koncentrationsläger under andra världskriget. Efter kriget argumenterade många för att det judiska folket skulle få en egen stat. År 1948 röstade FN igenom en delning av Palestina i en judisk och en palestinsk del och staten Israel bildades. Sedan dess har det rått stora motsättningar mellan judar och palestinier. Strider mellan parterna ledde till att Israel och Egypten från 2007 driver en blockad mot det palestinska området Gaza, vilket inneburit stor brist på förnödenheter som rent vatten, medicin och byggnadsmaterial. Det är den blockaden som Ship to Gaza vill bryta.

Avsnittet om Vietnam i filmen är inte långt men viktigt eftersom det är i samband med USA:s krig i Vietnam som Henry Aschers politiska engagemang vaknar. Filmen visar bilder från dåtidens demonstrationer mot kriget. De blev berömda bland annat för att Sveriges socialdemokratiska utbildningsminister och senare statsminister Olof Palme gick i en av dem, sida vid sida med Nordvietnams ambassadör – ett tydligt ställningstagande mot USA.

Henry Ascher och Hedy Epstein, en av de judiska barn som flydde under andra världskriget med hjälp av en s k Kindertransport.

- Det är inte bara Henry Ascher som har vittnat om att USA:s krig mot Vietnam innebar ett politiskt uppvaknande. Kriget betydde mycket för en hel generations politiska engagemang. Diskutera vilka händelser ni tror har betytt mycket för det politiska engagemanget hos människor födda på 1990-talet och 2000-talet. Beskriv tillfällena när ni själva blivit upprörda över händelser i Sverige och världen. Vad såg och hörde ni? Fick ni upplevelsen genom media eller i verkligheten? Vad kände ni inför det ni såg och hörde? Hur uttryckte ni era känslor? Ledde det till att ni själva agerade på något sätt? Hur? Vad ledde det till?
- Henry Ascher ändrade inställning i Palestinakonflikten och började arbeta för det palestinska folkets rättigheter. Med tanke på hans judiska bakgrund är det inte ett självklart steg att ta. Vilka frågor har du själv ändrat inställning i? Hur gick det till? Eller har du alltid haft de åsikter du har idag? Vad skulle kunna få dig att ändra dig? Vilka åsikter tycker du skulle vara svårast att ändra uppfattning om? Hur stor roll spelar det vad andra skulle tycka om du ändrade dig i viktiga frågor?

Yttrandefrihet

Filmen *Även de döda har ett namn* fick ett blandat mottagande av de svenska kritikerna när den hade biopremiär i maj 2015. Svenska Dagbladets recensent var negativ och tyckte att regissören Bo Hanning med sin film predikar för kören, det vill säga för de som redan tycker likadant om Israels politik som huvudpersonen Henry Ascher. Göteborgs-Postens kritiker angrep filmens kvalitet och tyckte den gav ett "spretigt och överlastat" intryck. Dagens Nyheter var inne på samma linje och kallade filmen "fragmentarisk och rapsodisk".

Sydsvenska Dagbladet var däremot positiv och kallade filmen för "ett spännande insidesreportage kring främst den svenska gruppen som var strandsatt i Aten i mer än två veckor" och "ett djupt sympatiskt porträtt av en sann humanist och fredsvän". Aftonbladet var

också delvis positiv och tyckte att porträttet av Henry Ascher var "berörande".

Den stora debatten om filmen uppstod dock inte i samband med biopremiären utan när Skolbio Göteborg, bestämde sig för att inkludera filmen i sitt utbud. I september 2015 genomförde Skolbio en visning för lärare och allmänhet på Stadsbiblioteket och i november visades filmen för ett 40-tal skolelever på Hagabion.

Inför visningen på Stadsbiblioteket krävde Förbundet Samfundet Sverige-Israel särskilt utrymme för att få kommentera filmen på plats eftersom man ansåg att filmen tangerade antisemitism.

Det blev även politisk strid om visningen av filmen, då kommunpolitiker från Folkpartiet, Moderaterna och Kristdemokraterna gjorde ett yttrande där de kallar filmen "manipulativ och en starkt ensidig partsinlaga" och menar att filmvisningen borde ha åtföljts av en grundlig lärarhandledning. Representanter från Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet, som utgör den politiska majoriteten i Göteborgs Stad, svarade med att hänvisa till principen om "armfängds avstånd", som innebär att politiker och byråkrater ska avstå från att styra eller censurera konstnärligt innehåll. Enligt dem fanns tre olika lärarhandledningar att tillgå för de lärare som deltog i visningen.

Kulturförvaltningen i Göteborg fick ta emot en rad brev som krävde att Skolbio skulle ta bort filmen ur utbudet. De kom från privatpersoner men även från Judiska församlingen i Göteborg samt Israels ambassadör i Sverige. Hans brev var ställt både till kommunstyrelsens ordförande Anneli Hulthén, utrikesminister Margot Wallström och utbildningsminister Gustav Fridolin och innehöll ett krav för staten Israels räkning på att filmen inte skulle få visas för svenska skolelever. Judiska församlingen anmälde Skolbio till Skolinspektionen som skickade ärendet vidare till Diskrimineringsombudsmannen, som i sin tur valde att inte ta upp ärendet.

De som protesterade invände främst mot filmens framställning av judar samt skildringen av konflikten mellan Israel och Palestina. De menade att filmen är antisemitisk, bland annat därför att den enligt dem jämför Israels behandling av det palestinska folket med Förintelsen.

Arkivbilder från kriget i Vietnam på 1960- och 70-talet.

Skolbios beslut att visa filmen försvarades i flera artiklar i Göteborgs-Posten, bland annat av tidningens kulturchef Ingrid Norrman, författaren Henning Mankell samt Olle Katz, talesperson för Judar för Israelisk-Palestinsk fred. Olle Katz menade att anklagelserna mot filmen för att vara antisemitisk vilar på uppfattningen att all kritik mot Israels politik är antisemitisk.

I korrespondensen med brevskrivarna, som är offentlig handling, hävdade kulturförvaltningens direktör att yttrandefrihet, och information från olika sidor i konflikter, är en central fråga för Skolbios verksamhet, liksom uppgiften att bidra till medie- och informationskunnighet. Hon hänvisade till att Skolbios referensgrupp som består av pedagoger och andra aktörer från filmens område bedömt filmen som intressant, och slog fast att även om det går att ha olika åsikter om detta, så är det referensgruppen och ingen annan som beslutar om vilka filmer som ska visas.

Debatten om visningarna av *Åven de döda har ett namn* berör frågor som har med yttrandefrihet att göra. Sedan 1991 regleras yttrandefriheten i en av Sveriges fyra grundlagar, vilket betyder att den anses särskilt viktig. Yttrandefriheten är omfattande men begränsas enligt lagen i vissa fall, till exempel när det kan bedömas att det handlar om förtal eller hets mot folkgrupp. Lagen har vuxit fram i takt med att nya medier utvecklats och ger inte sällan upphov till diskussion.

Yttrandefriheten finns med i FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna (artikel 19), men graden av yttrandefrihet varierar mellan olika länder. Olika länder väljer dessutom olika regelsystem kring yttrandefriheten, delvis beroende på historia och tradition. Det är till exempel straffbart att förneka Förintelsen i Frankrike och Tyskland men inte i USA och Sverige.

- Ta utgångspunkt i debatten om filmen och diskutera filmens bild av konflikten mellan Israel och Palestina och filmens bild av judar. Vad tycker du själv? Du kan till exempel utgå från de personer och situationer du minns bäst från filmen. Vilka uppfattningar kommer till uttryck? Tycker du att filmen ger en bred eller ensidig bild av konflikten mellan Israel och Palestina? Varför/varför inte? Om man definierar antisemitism som en allmänt fientlig inställning till judar som folk, tycker du att filmen ger filmen en antisemitisk bild av judar? Varför/varför inte? Är kritik mot Israel alltid antisemitism? Finns det sådan kritik som är antisemitisk och sådan som inte är det? Vad är skillnaden?
- Skriv din egen filmrecension av *Åven de döda har ett namn*. Gör först en kort handlingsbeskrivning och beskriv sedan vad du tycker är filmens styrkor och svagheter. Vilken är din egen helhetsupplevelse av filmen? Vad i filmen är bra och vad är

mindre bra? Vilken historia tror du filmen vill berätta? Lyckas den med det? Är filmen sevärd eller inte? Motivera. Referera gärna till andra filmer, böcker, tv-program eller liknande som du kommer att tänka på när du ser filmen.

- Sveriges förre kulturminister, socialdemokraten Bengt Göransson, skrev ett debattinlägg med anledning av diskussionen om *Åven de döda har ett namn*. Hans text kritiserar vuxenvärldens moralpanik och förespråkar en kulturpolitik som möjliggör det oväntade och till och med det oönskade. Läs debattinlägget och diskutera dina egna erfarenheter av när vuxna har synpunkter på barns och ungdomars kultur. Har du varit med om att vuxna velat begränsa dina kulturupplevelser? Det kan gälla filmer, dataspel, böcker, musik och annat. Vad hände? Har du å andra sidan upplevt att vuxenvärlden velat ge dig kulturupplevelser du inte önskat? Vad hände? Har du någon gång ändrat uppfattning om en kulturupplevelse du först inte var intresserad av? Eller har du ändrat uppfattning om något du förut gillade? Varför?
- Protesterna ledde till att lärare bokade av sina klasser från visningen av *Åven de döda har ett namn*. Det skedde efter att en privatperson begärt ut offentliga uppgifter om vilka skolor som bokat plats på visningen. Kulturförvaltningen lämnade ut uppgifterna, i enlighet med offentlighetsprincipen, och informerade därefter skolorna. Då valde skolor att avstå från visningen, med motiveringen att de inte ville utsätta eleverna för hotfulla situationer. Detta kan beskrivas som självcensur, det vill säga att någon inte på grund av faktisk censur men för att undvika obehag, avstår från att säga sin mening eller befinna sig i ett kontroversiellt sammanhang. Göteborgs-Postens kulturchef Ingrid Norrman skriver om riskerna för självcensur i sin text om debatten kring visningen av *Åven de döda har ett namn*. Vad anser du om skolornas val att avboka sina elever från visningen? Hur tror du att självcensur kan fungera? Har du själv erfarenheter av att du eller någon annan avstått från att säga sin mening för att undvika problem? Kan självcensur vara bra i vissa fall? Diskussionen om yttrandefrihetens gränser berör frågan om när yttranden kan skada andra människor. I Sverige finns till exempel lagstiftning om förtal och hets mot folkgrupp. Var tycker du själv gränsen går för vad man kan skriva i en tidning? Säga i en film? Skriva på Facebook och i andra sociala medier?

Det dokumentära berättandet

Det dokumentära och verklighetsbaserade berättandet har fått ett allt större utrymme under de senaste åren. En dokumentär kan se ut på många olika sätt. Den kan vara reportagelik med intervjuer, ha en kombination av dokumentärt och dramatiserat material, eller vara gjord i olika filmiska tekniker, till exempel vara helt eller delvis animerad, för att bara nämna några exempel.

Dokumentären som objektiv betraktare och observatör har aldrig existerat. Det handlar alltid om urval och ett personligt ställningstagande. Snarare har dokumentärfilmens subjektiva aspekt blivit starkare på sistone, med filmare som Morgan Spurlock (*Supersize Me*) och Michael Moore (*Fahrenheit 9/11*) som kända exempel.

I Sverige finns en stark dokumentärfilmstradition. Dokumentärer rymmer oändligt många teman, berättelser och infallsvinklar och blir genom sitt genuina verklighetsstoff också ofta starkt engagerande och intressanta att analysera både ur ett filmiskt, dramaturgiskt och tematiskt perspektiv. Det går att dela upp filmen *Även de döda har ett namn* i två delar: Henry Aschers livshistoria samt ramberättelsen om hans resa till Aten 2011 för att gå ombord på Ship to Gazas fartyg.

I partierna om Henry Aschers liv finns fördjupningen om hans pappas familj som mördades av nazisterna under andra världskriget, hans politiska uppvaknande i och med Vietnamkriget samt engagemanget för barn som drabbas av krig och konflikter. I scenerna från Aten finns spänningen, det som driver filmen framåt. Regissören Bo Harringer använder sig ofta av sekvenser som inte har så mycket faktainnehåll men är viktiga för dramaturgin: människor får telefonsamtal om något som hänt, läser nyhetsartiklar, är på väg någonstans för att göra någonting. Frågan vi från filmens början till dess slut vill få svar på är: kommer Ship to Gaza och Henry Ascher att kunna lämna Aten och segla mot Gaza?

- Henry Ascher är filmens huvudperson. Vad minns du mest från scenerna med honom? Vilken bild ger filmen av honom? Vad tycker du om scenerna med hans barn? Varför tror du de är med? Vilka andra situationer får vi se Henry Ascher i? Vad ska de situationerna berätta? Filmens underrubrik är *Henrys resa från Vietnam till Gaza*. Hur kommer den resan fram i filmen?
- *Även de döda har ett namn* är en dokumentärfilm av reportagekaraktär. Den innehåller inga dramatiserade delar, utan består av intervjuer, arkivmaterial samt sekvenser där filmaren agerar "flugan-på-väggen", det vill säga filmar från möten och andra händelser utan att själv ta plats. Hur presenterar filmen de fakta som förmedlas? Till exempel om konflikten mellan Israel och Palestina som den tar sig uttryck i Gaza? Vilken ny kunskap ger filmen?
- Förutom Henry Aschers röst återkommer en annan röst ofta i filmen, nämligen regissören Bo Harrings. Han förmedlar fakta och för handlingen framåt i så kallad *voice over* men syns aldrig i bild. Hur förhåller sig regissören till det som skildras? Hur påverkar det filmen? Vad får du som tittare för relation till regissören? Vad minns du mest från det han berättar? Vad tror du regissören har för syfte med filmen? Hur tänker du kring de grundläggande begreppen subjektivitet kontra objektivitet och sanning kontra lögn när det gäller den här dokumentärfilmerna i synnerhet, men även när det gäller dokumentärfilm i allmänhet? Vad är objektivitet? Kan det till synes objektiva i vissa fall dölja en subjektiv inställning? Kan tydlig subjektivitet vara en fördel? Varför/varför inte?

Tips på fördjupning

Strömmande film

Tillgängliga¹ via film- och mediatjänsten GR-SLI hos GR Utbildning Läromedel, www.grkom.se/laromedel

Antisemitism och Förintelsen

Fakta om Förintelsen del 2: Hitler och antisemitismen, 1997, 3 min

Ett av 10 korta avsnitt i en serie om Förintelsen från Forum för levande historia

Skandinavien i Hitlers järngrepp: På flykt, 2015, 28 min

Judarnas öde i Sverige, Norge och Danmark berättat med hjälp av arkivbilder

Min farmor och Förintelsen, 2015, 44 min

Skådespelaren Sara Sommerfelds personliga berättelse om sin farmors liv

Varje ansikte har ett namn, 2015, 76 min

Dokumentär om de överlevande från kriget som kom till Malmö i april 1945

Israel-Palestinakonflikten

Världens konflikter – Israel – Palestina, 2010, 29 min

Bakgrund till konflikten mellan Israel och Palestina, skildrad genom personliga livsöden

Giraffada, 2013, 85 min

Hjärtevärmade drama om en pojke som försöker hitta en ny partner till en giraff på ett zoo på Västbanken

Muren, 2013, 96 min

Spännande drama om palestinske Omar vars flickvän bor på andra sidan muren på Västbanken

18 efterlysta kor, 2015, 52 min

En personlig skildring av den palestinska intifadan i slutet av 1980-talet

Min skola mitt i kriget: De bombar vår skola, 2016, 4 min

Om barn en skola i östra Gaza. Programmet är en del av Musikhjälpen 2016

Världen: Strawberry fields, 2008, 58 min

Israelisk film om jordgubbsodlare i norra Gaza som kämpar för sin försörjning

Medialized: Your place or mine? 2011, 28 min

Israelisk media och palestinsk media skildrar konflikten på olika sätt

Welcome to Hebron, 2008, 56 min

Om 17-åriga Leila som bor i Hebron, en palestinsk stad på Västbanken

Israel vs Israel, 2010, 58 min

Den omstridda konflikten skapar motsättningar även bland israelerna själva

Yttrandefrihet

En film om yttrandefrihet, 2014, 18 min

Om yttrandefrihetens och dess begränsningar, med röster från journalister, ungdomar och andra

Demokrati och grundlagar i Sverige, 2008, 15 min

Dävarande riksdagsledamoten Annie Lööf berättar om Sveriges fyra grundlagar

Stora ord: Om yttrandefrihet med Clara Henry, 2014, 11 min **OBS! Ljud**

Vad får man säga och skriva? Ett möte med humoristen och videobloggaren Clara Henry

Medialized: Nothing but the truth, 2011, 28 min

Om den israeliska arméns eget produktionsbolag och Youtube-kanal

Världen: Israels mediestrategi i USA, 2015, 58 min

Om hur den pro-israeliska lobbyverksamheten påverkar skildringen av konflikten i amerikansk tv

Läsning

¹ GR Utbildning Läromedel distribuerar strömmande film och ljud till skolor i GR-kommunerna, Varberg och Falkenberg. Läs mer på www.grkom.se/laromedel.

Svenska Filminstitutets textunderlag om Palestinakonflikten
<http://www.skolbio.goteborg.se/sidor/avdel/nyheter.asp#402>

Artiklar och annat material från debatten om visningarna av *Även de döda har ett namn*
<http://www.skolbio.goteborg.se/sidor/avdel/nyheter.asp#364>

Yttrandefrihetsgrundlagen:
<http://www.riksdagen.se/sv/sa-funkar-riksdagen/demokrati/grundlagarna/>
https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/yttrandefrihetsgrundlag-19911469_sfs-1991-1469

FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna
<http://www.manskligarattigheter.se/sv/vem-gor-vad/forenta-nationerna/fn-s-allmanna-forklaring>

Niklas Orrenius: *Skotten i Köpenhamn* (Albert Bonniers förlag, 2016), kapitlet "Yttrandefrihetens gränser – när Sverige släckte ner"

Produktionsuppgifter

Sverige, Grekland, Vietnam, Palestina 2015
Titel: *Även de döda har ett namn – Henrys resa från Vietnam till Gaza*
Längd: 71 min
Censur: Tillåten från 15 år, ej granskad
Manus, regi och foto: Bo Harringer
Medregissör och ljud: Josef Harringer
Redigering: Rasmus Ohlander och Josef Harringer
Ljudläggning och mix: Anders Billing Vive
Research, intervju och foto: Terje Carlsson
Foto Ship to Gaza 2010: Kim Aguayo
Musik: Rasmus Ohlander, Sebastian Sandberg och Iozaeph (Josef Harringer)
Produktionsassistent: Jim Harringer
Produktionsbolag: Filmateljén 89
Med stöd av: Göteborgs Stad
Utvecklingsstöd: Svenska Filminstitutet/Cecilia Lidin
Producent: Bo Harringer
Distributör: Folkets Bio

Filmhandledning

Text: Marit Kapla
Bild: Filmateljén 89
Redaktör: Annica Sjögren
Skolbio Göteborg, januari 2017
www.skolbio.goteborg.se

Göteborgs
Stad